

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(สำเนา)

ความที่สุด
ที่ ๒๐๓๒/๒๕๕๔

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอยู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๘ เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (นางสามลลิกา จิระพันธุ์วณิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายโกวิท ธารณา	๒. นายชินทร์ รุ่งแสง
๓. นายเชิดพงศ์ ราชปองกันท์	๔. นายอุจน์โรจน์ ไรจนกุลเสฏฐ์
๕. นางฐิติมา ฉายแสง	๖. นายตฤพร ปุณณกันต์
๗. นายทศพล เฟื่องส้ม	๘. นายชนชาติ แสงประดับ ธรรมโชติ
๙. นายบพปฎล เมฆเมธา	๑๐. นายนิยม วิวรรณดิฐกุล
๑๑. นางสาวนุจรีย์ บุญทวี	๑๒. นายบรรพต ดันธีรวงศ์
๑๓. นายประพนธ์ นิลวัชรภณ	๑๔. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์
๑๕. นายประเสริฐ จันทรวงทอง	๑๖. นายประเสริฐ บุญชัยสุข
๑๗. นายเปี่ยม แซ่จิ่ง	๑๘. นายปารเมศ โพธารากุล

๑๙. นางเปล่งมณี เร่งสมบุญสุข	๒๐. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล
๒๑. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช	๒๑. นายมุข สุไลมาน
๒๓. นายรังสรรค์ กระจ่างตา	๒๔. นายเรวัต สิริบุญกุล
๒๕. นายวิเชียร รุจิธำรงกุล	๒๖. นายวิทยา ทรงคำ
๒๗. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	๒๘. นายศักดิ์ชัย เข็มทอง
๒๙. นายสกลสิทธิ์ ภัทวิทยกุล	๓๐. นายสุขุมพงศ์ ใจนาคำ
๓๑. นายสุรพล เกียรติไชยากร	๓๑. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์
๓๓. นายอรรถพร พลบุตร	๓๔. นายอัมพร เหลียงน้อย
๓๕. นางอนิภา อัมระนันท์	๓๖. นายอำนาจ วิลาวัลย์

บัดนี้ คณะกรรมการธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา เพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
องอาจ คล้ามไพบูลย์
(นายองอาจ คล้ามไพบูลย์)
ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ

สำนักกรรมการธิการ ๓
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๔
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๖

สำเนาถูกต้อง

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการธิการ ๓

นางสาวอรุณฉา เมฆตะวันฉาย /พิมพ์
นายวัชรพล โรจนวรวัฒน์, นายชยุตม์ คุณสินธุ์, นายคมสันต์ สุวรรณ /ทาน ๑
นางสาวพิกุลรัตน์ หนูคง, นางสาวรินรัตน์ นฤภัยพิทักษ์ /ทาน ๒
นายธงชัย ดุลยสุข /ทาน ๓

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายทศพล เพ็งส้ม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายอรรถพร พลบุตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายเรวัต สิริบุญกุล	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๖) นายโกวิทย์ ธารณา	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๗) นายสุรพล เกียรติไชยากร	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๘) นายปารเมศ โพธารากุล	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๙) นายอัมพร เหลียงน้อย	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๐) นายอำนาจ วิดาลัย	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๑) นางเปล่งมณี เร่งสมบุญคู่คุณ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๒) นายณพปฎล เมฆเมฆา	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๑๓) นายรังสรรค์ กระช่างตา	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๑๔) นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
(๑๕) นายชนินทร รุ่งแสง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๖) นางจตุติมา ฉายแสง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๗) นายชนชาติ แสงประดับ ธรรมโชติ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการได้มีมติตั้ง นายคมธำณต์ สุวรรณ นิตกร ๕ กลุ่มงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นายชาญณรงค์ ปราวณีจิตต์	ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
(๒) นายธนะรัชต์ ผดุงธิตี	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

๓.๒ กระทรวงยุติธรรม

(๑) นายวัลลภ นาคบัว	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา กระบวนการยุติธรรม
(๒) นายสายชล ยิ่งรอด	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
(๓) นางจิรารัตน์ วัฒพันธ์	นิติกรชำนาญการ

๓.๓ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(๑) นายบัณฑิต คุ้มเนียม	ผู้เชี่ยวชาญส่วนการพัฒนาระบบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
(๒) นายวัชรพงษ์ จารุ่งวณิชสกุล	นิติกรชำนาญการพิเศษ

๔. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๔.๑ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑) นางวณา นิเศษศิริ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาวดาลัด ระชะสวัสดิ์	นิติกรชำนาญการ
(๓) นายพัสกร ทัพมงคล	นิติกรชำนาญการ
(๔) นายเลิศศักดิ์ รัตธรรม	นิติกรชำนาญการ
(๕) นายไฉนธาน ชัยสูง	นิติกรปฏิบัติการ
(๖) นางสาวกัญญาภักดิ์ หม่องกระโทก	นิติกร
(๗) นางสาวยุวดี อินทร์สุพิศรา	นิติกร
(๘) นางสาวมณีรัตน์ รุ่งเรือง	นิติกร
(๙) นางสาววัลลภา ถิ่นทวีสุพิศรา	นิติกร
(๑๐) นางสาวอมรรัตน์ พรหมศิริ	นิติกร

๔.๒ กระทรวงยุติธรรม

(๑) นางสาวจิราภรณ์ อังกินันท์	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

(๒) นายพัฒนาพงศ์ กงศักดิ์	นิติกร ปฏิบัติการ
(๓) นายเนติชัย หนองเมือง	สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี
	นิติกร ปฏิบัติการ
	สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี
๔.๓ สำนักงานฉีกรวบรวมแห่งชาติ	
(๑) พันตำรวจเอก ชำนาญเดช แดงจ้อย	ผู้กำกับการ ๑
	กองบังคับการปราบปรามการกระทำ
	ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
(๒) พันตำรวจเอก ธรรมชิต รัตนชูวงศ์	ผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการ
	กองบังคับการตำรวจนครบาล ๘
	กองบัญชาการตำรวจนครบาล
(๓) พันตำรวจโท กฤษณ์ วงอินทร์	รองผู้กำกับการ ๒
	กองบังคับการปราบปรามการกระทำ
	ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
(๔) พันตำรวจโท เหนววุฒิ แสงสว่าง	รองผู้กำกับการ ๒
	กองบังคับการปราบปรามการกระทำ
	ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
๔.๔ สำนักงานอัยการสูงสุด	
(๑) นายธานีต วงศาโรจน์	อัยการประจำกรม
(๒) นายเกื้อพงษ์ เกียรติจิร โษิตี	อัยการประจำกอง
(๓) นายทศพล บุ่งทอง	นิติกร
๔.๕ กระทรวงการคลัง	
(๑) นางนุชจรี ๓ สงขลา	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ
	สำนักงบประมาณ
(๒) นางวรรณพร มงคลศิลป์	นิติกรชำนาญการ
	สำนักงบประมาณ
๔.๖ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	
(๑) นายทวีศักดิ์ วาณิชเจริญ	นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการ
(๒) นางสาวศิรินันท์ โตะนาค	นิติกรชำนาญการ

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการ
ออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ซึ่งอาจให้กระทำโดยผู้เชี่ยวชาญ
ที่เป็นบุคคลที่สามหรือโดยผู้ประกอบธุรกิจตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ให้องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครอง
ผู้บริโภคมีส่วนร่วมด้วยในทุกกรณี ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้า
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย
ก็ได้เอง ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายหรือจำหน่ายแก่สินค้านั้นเป็นการชั่วคราว
จนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏชัดเจนหรือในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็น
อันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่ว่าจะป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้ โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐
หรือตามกฎหมายอื่น ก็ให้คณะกรรมการที่ผู้ส่งออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ก็ได้

- (๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขาย จำหน่ายแก่สินค้านั้น
- (๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้นไม่ให้เป็นอันตราย
แก่ผู้บริโภค
- (๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น
- (๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้น

กลับคืนออกนอกราชอาณาจักร

- (๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น”

นางจิตติมา ฉายแสง ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง
เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการ
ออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบ
หรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้า โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการที่ผู้ส่งออกคำสั่งให้มีการทดสอบหรือ
พิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ เว้นแต่หาผู้ประกอบธุรกิจที่รับผิดชอบไม่ได้ในกรณีจำเป็น
และเร่งด่วน ให้คณะกรรมการที่ผู้ส่งออกคำสั่งห้ามขาย จำหน่ายแก่สินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการ
ทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นยังเป็นผู้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่ว่า
จะป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้ โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ก็ให้
คณะกรรมการที่ผู้ส่งออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขาย จ่าย แจก หรือทิ้งสินค้านั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้น ไม่ให้เป็นอันตราย

แก่ผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น

(๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืน

ออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น”

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี และนายสกลธี ภัททิยกุล ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความใน มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการ ส่งออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการ ทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการแก้ไข โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการ ผู้ส่งจัดให้มีการ ทดสอบหรือพิสูจน์ ส่งโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้คณะกรรมการ ส่งออกคำสั่งให้ ขาย แจกสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้น ส่งอยู่ในอันตรายแก่ผู้บริโภค และ ไม่อาจ ป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่สินค้านั้น ได้โดยการกำหนดผลตามกฎหมายมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ส่งให้ คณะกรรมการ ผู้ส่งที่ ส่งออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขาย จ่าย แจกสินค้านั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้น ไม่ให้เป็นอันตราย

แก่ผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น

(๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืนออก

นอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น”

นายบรรพต คำนธิ์รุ่งศรี ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์ก็ได้โดยผู้ประกอบการเห็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่ได้เอง ในกรณีที่คณะกรรมการทดสอบหรือพิสูจน์แล้วว่าอันตรายจริงให้คณะกรรมการออกคำสั่งห้ามจำหน่ายสินค้านั้น และในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามจำหน่ายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้”

นายชินนทร์ รุ่งแสง ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น โดยอาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นที่ดังกล่าวได้ ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขนส่งเคลื่อนย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสภาพสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้”

มาตรา ๓๗ เพิ่มมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘

ไม่มีกรรมแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นางอานิก อัมระนันท์ ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นให้ ซึ่งอาจให้กระทำโดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นบุคคลที่สามหรือโดยผู้ประกอบการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ให้องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคมีส่วนร่วมด้วยในทุกกรณี ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่ได้เอง ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้”

ในกรณีที่น่าปรากฏชัดเจนหรือในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ถ้าให้คณะกรรมการที่ผู้สมัครจะออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ก็ได้

- (๑) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจใดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น
- (๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ห้ามผู้ประกอบการให้บริการนั้น”

นางจุติมา ฉายแสง ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการส่งข้อออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นไว้ ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะต้องจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์เองโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้คณะกรรมการส่งข้อออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นไว้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอันนั้นเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ถ้าให้คณะกรรมการที่ผู้สมัครจะออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

- (๑) ให้ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจใดประสงค์ที่จะโฆษณาคำเตือนที่มุ่งข่มขู่หรือให้บริการนั้น
- (๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการให้บริบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ

เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ปิดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น

(๓) ห้ามให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการผู้พบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

นายประพนธ์ นิลวัชรรมณี ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการส่งข้อออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นไว้ ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการส่งจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้คณะกรรมการส่งข้อออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นไว้

ในกรณีที่เกิดการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค
ที่ไม่ให้คณะกรรมการที่แต่งตั้งตรวจสอบออกคำสั่งบังคับไปนี้ก็ได้

- (๑) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น
- (๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ

เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

- (๑) ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการนั้น”

มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นางจิตติมา ฉายแสง ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๕๖ เป็นดังนี้

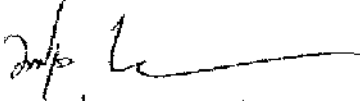
“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขาย จำหน่าย แลกเปลี่ยนค่าเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประสงค์ขู่คดีชั่วคราวหนึ่งปีเป็นผู้ผลิตที่ตนเองหรือเป็นผู้ส่งหรือผู้รับส่งในราชอาณาจักรรวมทั้งที่
ที่๓๐ หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งก็ในเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
ห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๖/๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข

๑. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้นำการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างเดิม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายพนปฎุท เมฆเมฆา)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๑๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนิน กระบวนการพิจารณาใดๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ให้ จ้างวาน ยุยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อยกเลิกแก๊งผู้ประกอบธุรกิจให้ได้รับความเสียหาย และเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๑)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ ของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภค นั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยัง ไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการ คุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบ ธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยาย การคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มี ประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)”

พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) และ (๑/๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑/๑) โกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑/๒) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภคตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น โดยอาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าที่ดังกล่าวได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น ได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดคุณภาพตามมาตรา ๑๐ หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขายสินค้านั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้น ไม่ให้เป็นอันตราย

แก่ผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น

(๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ตั้งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้น

กลับคืนออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักร และการทำลายสินค้า ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๕)
แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการทำลายสินค้านั้น
โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค
คณะกรรมการอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้ ถ้าผู้ประกอบการ
หรือผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้า โดยไม่มีเหตุอันสมควร
คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณี
จำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบ
ผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค
ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

- (๑) ให้ผู้ประกอบการปิดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น
- (๒) ให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ห้ามผู้ประกอบการให้บริการนั้น
คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการ
แข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ
สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและ
มูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตาม
มาตรา ๔๑ ได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่

คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการใดๆ ในคดี
เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์กับผู้บริโภคโดยถ้วนรวมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้
และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สิน
และค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว

ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพาทภายในกรณีที่อยู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมิมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้าเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ชูยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๕๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ต่อศาล เพื่อถ่วงถ่วงผู้ประกอบธุรกิจนั้น ให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”